

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

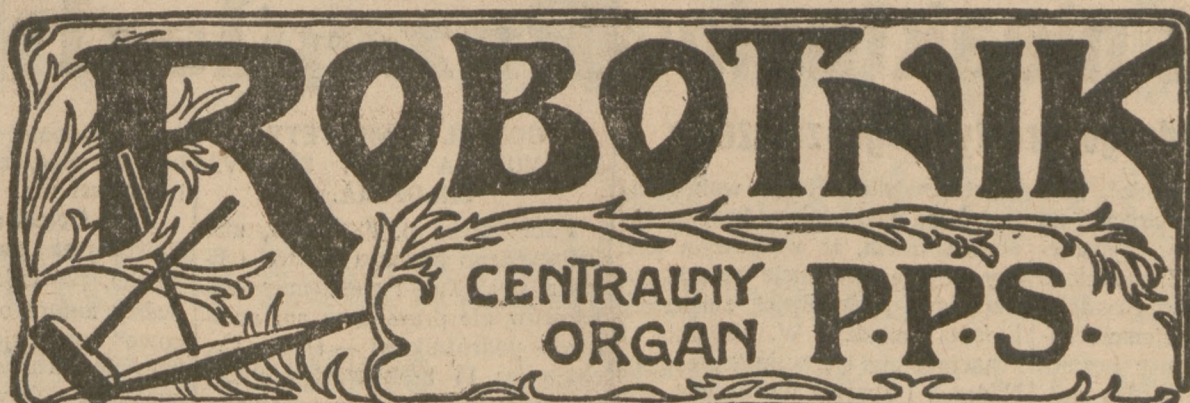
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru **10** groszy

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.12-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka K.117

Cena numeru **10** groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnienia zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.

Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁODZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64 „ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kelles-Krauz 1. „ROBOTNIK LUBELSKI” Lublin, ul. Bychawska 24.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Strajk generalny w Paryżu

Zarządzenia Generalnej Kon. Pracy — Uchwały Rządu — Dyscyplina mas robotniczych

Mimo poważnych rozmiarów zajęć w Clichy pod Paryżem, atmosfera w Paryżu nie wykazuje takiego napięcia, jakiego można było się spodziewać, chociażby ze względu na liczbę 5. zabitych i 300 rannych. Starcia zdarzyły się nie w robotniczej dzielnicy Paryża, noszącej nazwę Clichy, lecz w miasteczku tejże nazwy, położonym już poza obrębem dawnych fortów paryskich.

Reakcja kół robotniczych nie przybrała spontanicznych masowych rozmiarów, co wskazuje na dyscyplinę mas robotniczych. W jednej tylko większej fabryce samochodów Layalette i Bosch, w sąsiadującej z Clichy miejscowości St. Ouni pod Paryżem i w kilku mniejszych zakładach doszło już w środę wieczorem do spontanicznego strajku protestacyjnego.

Masy robotnicze czekały na uchwały Generalnej Konfederacji Pracy, naczelnej organizacji ruchu zawodowego.

UCHWAŁY GENERALNEJ KONFEDERACJI PRACY.

W czwartek o godz. 2-ej nad ranem komisja administracyjna Generalnej Konfederacji Pracy ogłosiła komunikat, w którym zawiadamia, że:

- 1) STRAJK GENERALNY TRWAĆ BĘDZIE TYLKO W CZWARTEK W GODZINACH RANNYCH,
- 2) OD POŁUDNIA ZOSTANIE PODJĘTA NORMALNA PRACA,
- 3) PRACOWNICY UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ I URZĘDNIICY, Z WYJĄTKIEM OBSŁUGI KOMUNIKACJI, PRACOWAĆ BĘDĄ NORMALNIE,
- 4) DRUK CZASOPISM I DO STARCZANIE ICH ODBYWAĆ SIĘ BĘDZIE RÓWNIEŻ NORMALNIE,
- 5) STRAJK OBEJMOWAĆ BĘDZIE TYLKO PARYŻ.

PRZEBIEG STRAJKU GENERALNEGO W PARYŻU.

Strajk powszechny, proklamowany przez Generalną Konfederację Pracy, miał przebieg całkowicie spokojny. Kolejki podziemne, autobusy i taksówki nie wyruszyły rano na miasto, tak, że ulice były wypełnione tłumem przechodniów. Większość sklepów była do południa zamknięta, jednak sklepy żywnościowe i mleczarnie oraz piekarnie zostały zwolnione przez Generalną Konfederację Pracy od obowiązku strajkowania. Środki komunikacyjne uruchomione zostały od godziny 11-ej. Praca była pod-

jęta po normalnej przerwie obiadowej, t. j. o godz. 2-ej.

Do nakazanego przez Generalną Konfederację Pracy strajku przyłączyli się również robotnicy, zatrudnieni przy przygotowawczych pracach do wystawy. Strajkowały również duży magazyny.

W hurtowniach dzienników praca, zgodnie z nakazem związków, odbywa się normalnie. Apropozycja Paryża nie ucierpiała przez strajk, mleko do miasta dowożone jest koleją, a ruch w halach nie jest mniejszy, niż w dni normalne. W służbie pocztowej nie zaszła żadna przerwa, gdyż poczta była wy-

łączona z akcji strajkowej.

Strajk objął również robotników przemysłu budowlanego, zakłady metalurgiczne i rzeźnie. Sklepy z produktami żywnościowymi, za zezwoleniem Konfederacji Pracy, były bez przerwy otwarte.

DROBNE INCYDENTY.

W czasie strajku w różnych dzielnicach Paryża wydarzyły się liczne incydenty, nie posiadające jednak większego znaczenia. Przy dworcu północnym manifestanci zatrzymali kilka samochodów, dostarczających produkty do sklepów, oraz kilka taksówek. Przeszkodzono

również zaopatrzeniu w artykuły żywnościowe pewnej liczby restauracji.

Przy Port Saint Denis i przy Porte Sain Martin utworzyły się grupy manifestantów, które jednak niezwłocznie były rozproszone przez policję.

ZAKOŃCZENIE STRAJKU.

O godz. 11 min. 30, zgodnie z nakazem Generalnej Konfederacji Pracy, ukazały się już na ulicach autobusy i taksówki. Kolejka podziemna zaczęła funkcjonować o godz. 12.

Spokojny przebieg strajku przyczynił się do rozładowania atmosfery. Wszystkie głosy pra-

same wyraźnie zmiernają do złagodzenia nastrojów i do potraktowania zajść w Clichy, jako incydentu lokalnego, który nie powinien pociągnąć za sobą konsekwencji politycznych.

DELEGACJA STRONNICTW LEWICY A PREMIERA BLUMA.

Delegacja stronnictw lewicowych udała się w czwartek rano do pałacu Matignon, gdzie była przyjęta przez premiera Bluma w towarzystwie ministra spraw wewnętrznych Dormoy.

Rozmowa delegacji z premierem trwała do godz. 12.30. Dotyczyła ona przede wszystkim następstw, jakie zajścia w dzielnicy Clichy mogą mieć na terenie parlamentarnym.

Rozmowa, która toczyła się, jak zaznacza Havas, w atmosferze serdecznej, dotyczyła następnie daty rozpoczęcia ferij świątecznych oraz projektów ustaw, które muszą być przyjęte przed rozpoczęciem wakacji parlamentarnych.

Co się tyczy debaty politycznej, która mogłaby wywiązać się z powodu zajść w dzielnicy Clichy lub z powodu demonstracyjnego strajku generalnego, postanowiono, iż lewicowe ugrupowania nie będą domagały się w tej sprawie obrad, o ile nie zostaną one spowodowane przez interpelację prawicy.

Premier Blum podczas przyjęcia delegacji stronnictw lewicowych oświadczył, iż obecnie rozpartywane są przez Rząd dwa projekty ustaw, dotyczących stworzenia FUNDUSZU NARODOWEGO WALKI Z BEZROBOCIEM oraz UBEZPIECZENIA NA STAROŚĆ DLA ROBOTNIKÓW NIE KORZYSTAJĄCYCH OBECNIE Z DOBRODZIEJSTWA UBEZPIECZENIA SPOŁECZNYCH. Rząd pragnąłby, aby z ustawy tej mogli korzystać zarówno robotnicy rolni, jak i rzemieślnicy. Realizacja tego projektu będzie wymagała sumy, sięgającej 3-ech miliardów.

NIEZACHWIANE ZAUFANIE DLA RZĄDU PREMIERA BLUMA.

Komisja administracyjna Francuskiej Partii Socjalistycznej ogłosiła komunikat, w którym wyraża niezachwiane zaufanie dla Rządu Frontu Ludowego. Partia podziela wzbudzenie, wywołane wśród całej ludności przez tragiczne zajścia i wyraża swą pewność, że Rząd Frontu Ludowego i większość republikańska przedsięwziętą odpowiedzialność, celem zapobieżenia powłóczeniu się podobnego nieszczęścia. Partia ufa również w zimną krew, którą robotnicy francuscy umieli zawsze okazać w trudnych chwilach.

STAN ZDROWIA RANNYCH.

Stan zdrowia rannych w zaburzeniach na przedmieściu Clichy nie uległ pogorszeniu. Kierownik gabinetu premiera Blume'a czuje się również zupełnie dobrze.

Ofensywa wojsk rządowych

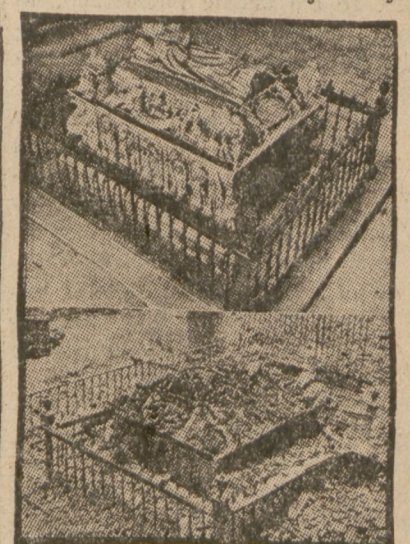
na froncie Guadalajary i innych odcinkach pod Madrytem

Agencja Havasa donosi ze źródeł rządowych: Wojska rządowe, posuwając się w kierunku Brihuega, zajęły wczoraj po południu miejscowości: Pajares, Salonillo, Elmeda de Extremo i Torre del Burgo. Oddziały rządowe zyskały około 4 km. terenu i zagrażają bezpośrednio miejscowości Brihuega, która zdaje się być opuszczona przez powstańców. Atak powiódł się dzięki zaskoczeniu przeciwnika.

W środę w późnych godzinach wieczornych dwóch oficerów włoskich przekroczyło linię rządową na lewym skrzydle frontu Guadalajary. Na tym samym odcinku frontu wzięto wczoraj po południu do niewoli dwóch podoficerów włoskich. W sztabie generalnym odbywa się przesłuchiwanie jeńców.

Wojska rządowe podjęły również natarcie na północ od Cifuentes, miejscowości o doniosłym znaczeniu strategicznym, która zo-

stała opanowana przez powstańców, podczas ich ostatniej ofensy-

GRÓB KARDYNAŁA CISNEROS ZNISZCZONY PRZEZ FASZYSTÓW. — ZDJĘCIE PRZEDSTAWIA GRÓB PRZED I PO ZNISZCZENIU.

wy. Wojska rządowe zajęły miasteczko Moromanchel i obsadziły pozycje, stanowiące dogodny punkt wyjściowy w przyszłych operacjach w kierunku Cifuentes.

Rada Obrony Madrytu opublikowała komunikat, w którym twierdzi, że na odcinku Jaramy uformowały wojska rządowe swe pozycje. Na odcinku Guadalajara przeprowadziły wojska rządowe operację wywiadowczą w kierunku Tajuny. Niepomyślne warunki atmosferyczne uniemożliwiły lotniczą działalność obu stron.

WALKA POD MADRYTEM.

Wczoraj od godz. 5-ej rano w całym Madrycie słychać było odgłosy gwałtownej strzelaniny artyleryjskiej. Walka toczyła się jednocześnie w mieście uniwersyteckim, w okolicach Casa de Campo i Barrio de Usera. Kilkanaście pocisków ciężkiego kalibru spadło na Madryt, powodując liczne ofiary w ludziach. Walka do wieczora toczyła się z niesłabnącą gwałtownością. Szczegółów na razie brak.

Hiszpania Ludowa wciąż walczy. Walczy w obronie NIEPODŁOŚCI OJCZYZNY.

Według informacji prasy francuskiej, prasy angielskiej, prasy amerykańskiej, — u wrót Madrytu

STOI DZISIAJ 120.000 wojsk włosko-niemieckich; 80.000 Włochów i 40.000 Niemców. Ponadto — cały prawie sprzęt wojenny z arsenałów Italii i „Trzeciej” Rzeszy.

Ale — mimo to — **HISZPANIA LUDOWA WALCZY.** W gruncie rzeczy walczy CAŁA (prawie cała) Hiszpania. Komisja Sanitarna Ligi Narodów ocenia, że 1.400.000 Hiszpanek i Hiszpanów emigrowało z terytoriów, zajętych przez wojska „narodowe” gen. Franco, — przez wojska, mówiące wszelkimi językami świata z wyjątkiem... mowy hiszpańskiej.

Hiszpania Ludowa walczy, mając PRZECIWI SOBIE jednolity front reakcji europejskiej od Berlina i Rzymu poprzez Paryż i Londyn, gdzie nigdzie w zgodzie z Rządami, gdzie nigdzie wbrew Rządowi, — w Paryżu, w Londynie w Warszawie — **WBREW INTERESOM NARODOWYM I PANSTWOWYM.**

Walka trwa dalej!... S.

Bomby w Palestynie

Dziesiątki zabitych i rannych Żydów i Arabów

Po zamachu, popełnionym wczoraj w śródmieściu Jerozolimy, nastąpiły w godzinę później, dwa inne. Bomba, rzucona przez okno szybko jadącego samochodu, wybuchła w dzielnicy arabskiej, w pobliżu bramy, prowadzącej do starego miasta. Trzech Arabów zostało rannych. Druga bomba rzucona została na taras kawiarni, w dzielnicy Pomena. Porusze-

nie wśród ludności i zaostrożenie stosunków arabsko-żydowskich jest bardzo wielkie.

Na placu publicznym w Jerozolimie rzucono 4 bomby na 3 kawiarnie arabskie. Wybuchy raniły 27-miu Żydów i Arabów, a między nimi policjanta i czworo dzieci.

W Hebronie Arabowie przecięli linie telefoniczne, przerywając komunikację Jerozolimy z okolicą.

Walka górników

Opór obcego kapitału

zaostrza sytuację na kopalni „Giesche“

Strajk kopalni „Giesche“ na Śląsku trwa nadal. Wczoraj toczyły się u Komisarza demobilizacyjnego rokowania w sprawie postulatów strajkujących.

Przed obradami zgłosiła się do Komisarza demobilizacyjnego delegacja kobiet, matek i żon strajkujących, które zaznajomiły p. Komisarza z ciężką sytuacją materialną rodzin strajkujących.

Komisarz demobilizacyjny przyrzekł wziąć pod uwagę te okoliczności przy obradach.

W obradach wzięli udział: delegacja strajkujących, przedstawiciele związków zawodowych i dyktacja kopalni „Giesche“.

Rokowania były przewlekłe. W

ciągu 5 godzin załatwiono zaledwie 1/3 postulatów górniczych.

Trzeba dodać, że przedstawiciele strajkujących oświadczyli, iż w razie nieuwzględnienia ich postulatów — przystąpią do strajku głodowego, wywieszając na szybach czarne chorągwie.

Sytuację utrudnia opór kapitalistów amerykańskich, którzy wydzierżawili kopalnię „Giesche“.

PRZERWANY STRAJK NA KOPALNI „EMINENCJA“. Załoga kopalni „Eminencja“, która przystąpiła do strajku, przerwała go wskutek wyniku narad Kongresu Rad Załogowych.

Okupując kopalnię zmiana wy-

jechała na powierzchnię. Następna zmiana podjęła pracę normalną.

ZWYCIĘSKA AKCJA NA KOPALNI „SZCZĘŚCIE LAURY“.

Zakończono rokowania o poprawę bytu górników kopalni „Szczęście Laury“. Płace były tam o 20% niższe niż w pozostałych kopalniach.

Ustalono, że od bież. mies. co miesiąc płace będą podnoszone o 5%, aż do wyrównania poziomu płac z innymi kopalniami.

Z ramienia C. Z. G. rokowania prowadził tow. Janta.

Na str. 3-ej dajemy reportaż z kopalni Giesche. (Red.).

Walka górników polskich

O 6 godzin pracy Kongres Rad Załogowych w Katowicach odroczył decyzję o strajku w górnictwie

W części nakładu podaliśmy wczoraj pierwszą wiadomość o decyzji Kongresu Rad Załogowych w Katowicach, odraczającej strajk generalny w górnictwie. Przebieg obrad Kongresu streszczamy możliwie dokładnie.

Przy bardzo licznych udziałach delegatów kopalń Górnego Śląska odbył się w środę Kongres Rad Załogowych górnictwa. Kongres miał zadecydować o terminie wybuchu strajku generalnego we wszystkich zagłębiach węglowych. W międzyczasie wydała Komisja Arbitrażowa *dotatkowe orzeczenie* w sprawie regulacji płac wozaków i dzionkarzy; to orzeczenie *dotatkowe* uwzględniła prawie w 80% wysunięte przez Komisję Międzyzwiązkową postulaty. Tym samym odpadł bezpośredni powód do proklamowania strajku, zgodnie z uchwałą Kongresu Rad Załogowych z dnia 10-go marca, która postanawia, że w razie nieuwzględnienia większości postulatów górników przez Komisję Arbitrażową, zostanie proklamowany strajk generalny w górnictwie.

Przebieg środowego Kongresu Rad Załogowych był bardzo burzliwy. Przedstawiciele prawie wszystkich kopalń oświadczyli, że cierpliwość górników jest wyczerpana, że domagają się w imieniu załóg kopalń rozpoczęcia bezpośredniej akcji o skrócenie czasu pracy do 6 godzin, oraz o podwyżkę płac. Przedstawiciele kopalni „Giesche” domagali się poparcia strajku, który wybuchł na tej kopalni o realizację skrócenia czasu pracy, oraz o szereg innych postulatów lokalnych. Oświadczyli oni, że będą akcją prowadzić dalej aż do zwycięstwa. Delegaci kopalni „Eminencja” złożyli oświadczenie, że przystąpiłi do akcji strajkowej, proklamując strajk, by poprze strajkujących górników na kopalni „Giesche”. Z ramienia Komisji Międzyzwiązkowej przemawiali: tow. J. Stańczyk, ob. Kapuściński, ob. Kot i inni. Stwierdzili oni, że akcja o uregulowanie zarobków wozaków i dzionkarzy została załatwiona pozytywnie, gdyż większość postulatów górniczych została przyjęta, a władze gwarantują, że nowa regulacja płac tych kategorii górników zostanie w całej rozciągłości przeprowadzona. Sprawa akcji o skrócenie

czasu pracy musi być odrębnie przeprowadzona, a w szczególności trzeba poczekać na uchwałę Senatu w tej sprawie.

Komisja Międzyzwiązkowa przedłożyła rezolucję, która stwierdza, że wobec przyjęcia większości postulatów górników, Kongres przyjmuje orzeczenie Komisji Arbitrażowej do wiadomości.

W sprawie akcji strajkowej na kopalni „Giesche” przedstawiciele Komisji Międzyzwiązkowej, wspólnie z delegatami strajkujących przeprowadzą interwencję u władz, by spowodować dyrekcję kopalni do uwzględnienia postulatów strajkujących.

Ponowne orzeczenie Komisji Ar-

bitrażowej „odprężyto” NARAZIE sytuację w górnictwie. Bezpośredni przedmiot konfliktu — sprawa wozaków i dzionkarzy — została w dużym stopniu załatwiona. Pozostała wszakże sprawa zasadnicza, sprawa

SKRÓCENIA CZASU PRACY w górnictwie do 6 godzin dziennie.

Górnicy czekają teraz na ostateczne rozstrzygnięcie tej sprawy w drodze ustawodawczej i na ostateczne decyzje Rządu.

Centralny Związek Górników stoi na stanowisku, że zagadnienie SKRÓCENIA CZASU PRACY powinno w tej chwili górnicy nad wszelkimi innymi zagadnieniami życia górniczego.

W podziemiach kopalni

1000 górników walczy solidarnie o swe postulaty
Na powierzchni — 2.500 czuwa w pogotowiu

(Reportaż z kopalni „Giesche”)

Kopalnia „Giesche”, jedna z największych w Polsce, stanęła do strajku okupacyjnego. Przeszło 1000 górników zjechało w podziemia kopalni, by solidarnie walczyć o szereg postulatów, które nagromadziły się w ciągu ostatnich lat; 1500 górników, których zatrzymano na powierzchni, okupuje cicho poszczególne szyby tej olbrzymiej kopalni, 1000 zaś robotników i urzędników znajduje się w odwodzie. Strajk rozpoczął się w poniedziałek.

W podziemiach górnicy są panami sytuacji. Nikt nie potrafi ich usunąć; panuje tam dyscyplina oddziału jak w ogniu bitwy.

Równocześnie każda wiadomość

o takim strajku wywołuje wielkie napięcie w opinii publicznej.

Postanowiłem zetknąć się osobiście i poznać bezpośrednio prąd, które nurtują w tak wielkiej masie strajkujących. Wyjeżdżam z Katowic autobusem do Nikiszowca, na terenie którego znajdują się szyby kopalni „Giesche”. Już na ulicach widać, że jest strajk. Do zwykłych grup bezrobotnych przyłączyli się strajkujący górnicy, którzy nie mogą brać udziału w strajku na dole, trzymają się w pogotowiu w pobliżu cechowni. Przed cechownią tłumy kobiet i dzieci z posiłkiem dla strajkujących. Twarze ich zdradzają nie tylko troskę o los swoich najbliższych; wyrzyta na nich głębokie ślady długoletniej nędzy, a dzieci nacechowała śladami niedożywienia.

W biurze Rady Zakładowej olbrzymi ruch, jak w sztabie generalnym. Łącznicy strajkowi przychodzą i odchodzą z instrukcjami. Przy telefonie, łączącym podziemia kopalni z powierzchnią, siedzi stały dyżur. Obok stołu wielkie kosze z chlebem i kiebasą. To jest prowiant dla oddziału, stojącego na dole w bezpośrednim ogniu walki. Widzę paczki żywnościowe, przysłane przez kupców i życzliwych obywateli, wyrażających w ten sposób swoją sympatię dla strajkujących.

Towarzysze ze „sztabu generalnego” zaznajamiają mnie z postulatami strajkujących. Obok skrócenia czasu pracy i podwyżki zarobków wysunięto wiele miejscowych postulatów.

Zjazd na dół — w kilka chwil przeistaczam się w górnika, gotowego do zjazdu w podziemia, uzbrojonego w ciężką latarkę elektryczną. Zjeżdżamy na poziom 400 metrów. To, co widzę, przypomina rozległe miasto podziemne, pełne szerokich ulic i wąskich korytarzy. Na skrzyżowaniach tych „ulic” małe „placyki” oświetlone, z napisami, drogowskazami i t. d.

Prowadzą mnie towarzysze z Rady do pierwszego miejsca zbiórki. Na wiadomość, że przyjechał nasz własny, socjalistyczny redaktor, zjawiają się z wszystkich stron czarni od pyłu węglowego górnicy. Organizacja jest wzorowa. Wszędzie patrolują oddziały strajkujących, jako łącznicy poszczególnych pól, objętych strajkiem. Trzy komisje: strajkowa, żywnościowa i sanitarna regulują ruch.

Na miejscu zbiórki zastają oko-

ło 400 górników, których informuję na przedce o sytuacji w Katowicach. Ze wszystkich stron słyszę, że bez względu na przynależność różnych związków, strajkujący stanęli do walki solidarnie. Starzy i młodzi znają tylko jedno hasło: strajk aż do zwycięstwa. Przesyłają oni pozdrowienia Kongresowi i proszą o poparcie strajku.

Z poziomu „400” schodzę na poziom „450”. Odprowadzają mnie liczni towarzysze do dworca kolejki podziemnej, która przewozi nas w tempie pośpiesznym do drugiego miejsca zbiórki, gdzie gromadzi się około 500 strajkujących. Drapię się na elektryczną lokomotywę i przemawiam do strajkujących. Spragnieni są każdej wiadomości z Katowic, gdzie ostatecznie musimy ich los rozstrzygnąć. I tu widzę wszędzie przejawy solidarnej woli wytrwania aż do zwycięskiego końca strajku. Teraz chcemy udać się na dalszy szyb, by odwiedzić miejsce zbiórki 180 dalszych strajkujących. Wyjeżdżamy na powierzchnię, by zjechać do innego szybu. Tam jednak nastąpił nieoczekiwany kres naszej wędrówki.

Oto dyrekcja kopalni, która do wiedziała się o naszej wędrówce pod ziemią, poleciła strażakom o stawienie wyloty szybów, by przytrzymać „nieproszonego gościa” (to znaczy mnie) i usunąć poza teren kopalni. Pan dyr. Lebidzik uznał, że kontakt dziennikarzy ze strajkującymi nie jest na miejscu... Trudno! Trzeba było się z tym faktem pogodzić.

Cóż, kiedy niespodzianki sypały się w dalszym ciągu. Przed bramą kopalni czekała już policja, która odprowadziła mnie wraz z radcami załogowymi na posterunek policji, by dowiedzieć się, jakiego to „niebezpiecznego ptaszka” gościła kopalnia „Giesche”. Wędrowaliśmy więc czarni od pyłu i smarów na posterunek, gdzie mnie wylegitymowano i puszczono wolno z uwagą, że dopuściłem się przekroczenia takich a takich przepisów.

W cechowni doprowadzam się do porządku. W międzyczasie urosły grupy oczekujących żon i matek bardzo znacznie. Zapowiedź strajku głodowego zmobilizowała rodziny...

Wracam do Katowic pod wrażeniem tych tłumów kobiet i dzieci, które zdawały sobie dokładnie sprawę, co to jest strajk głodowy. Przecież ci tam na dole, to ich jedyni żywiciele.

S.

Po konferencji w sprawie Hiszpanii

Konferencja londyńska w sprawie Hiszpanii ludowej była pierwszą międzynarodową konferencją w tak znacznej skali; wzięli w niej bowiem udział przedstawiciele organizacji socjalistycznych z 17 krajów i przedstawiciele ruchu zawodowego z 13 krajów. Konferencję zwołano na żądanie towarzyszy hiszpańskich. Czy jej wyniki zadowolą ich, czy zadowolą Hiszpanię ludową?

Konferencja w całości potwierdziła dotychczasową postawę obu Międzynarodówek wobec wydarzeń hiszpańskich; konferencja dała wyraz swej głębokiej sympatii i solidarności z Hiszpanią ludową i jej Rządem; konferencja zapowiedziała dalszą pomoc materialną i poparcie moralne ludowi walczącemu w Hiszpanii; konferencja rozprawiła się z t. zw.

nieinterwencją i wyraziła swą nieufność do t. zw. kontroli i, wzorem poprzednich uchwał ciał kierowniczych Międzynarodówek, we zwała klasę robotniczą, by wywierała nacisk na rządy w duchu przywrócenia Rządowi hiszpańskiemu należnych mu praw; konferencja — i to było nowością — zdecydowała podjąć akcję propagandową na wielką skalę dla pozyskania opinii społeczeństw, tak że poza masami pracującymi, na rzecz Hiszpanii ludowej.

Ale konferencja obradowała przez ośmiu miesięcy wojny hiszpańskiej i była o tyle bogata w doświadczenia, ile — uboga w złudzenia. Przekonano się w ciągu tych ośmiu miesięcy, że Międzynarodówki nie mogą liczyć na Rządy Anglii i Francji, że akcja Międzynarodówek musi się ograniczyć do własnych wysiłków, do własnej propagandy, własnego poparcia materialnego i moralnego na rzecz braci hiszpańskich.

To jest doświadczenie najboleśniejsze, ale jest ono faktem, z którym należy się liczyć. Doświadczenie tym smutniejsze, że przecież we Francji rządzi Front Ludowy i przecież Francja, jako państwo, ma żywotny interes w tym, by nie zwyciężył faszyzm hiszpański. Ale — jak stwierdza jedno z francuskich pism robotniczych — Francja nie ma obecnie własnej polityki zagranicznej. Jest to, niestety, prawda. Francja idzie ręką w rękę z Anglią, co jest rzeczą dobrą; ale Francja ponad to idzie — we wszystkim, jak dotąd — na rękę Anglii, co jest rzeczą mniej dobrą, gdy się zważy, że sympatie konserwatystów angielskich są więcej po stronie gen. Franco, niż tow. Bluma.

Możliwości Międzynarodówek są tedy ograniczone, jak stwierdził na konferencji tow. Vanderwede, który ustąpił z Rządu, ponieważ nie mógł pogodzić swego sumienia socjalistycznego z praktyką „nieinterwencji”.

Ale i wśród samych Międzynarodówek nie ma jednomyślności we wszystkich sprawach.

Tak np. w sprawie nieinterwencji wszyscy są jednego zdania, że byłoby lepiej, gdyby jej nie było w ogóle. Ale skoro ona jest, nawet w tak karykaturalnej postaci, w jakiej się ją praktykuje, to

— zdaniem większości w ruchu robotniczym Anglii — należy ją utrzymać, bo w przeciwnym razie byłoby jeszcze gorzej. Jesteśmy odmiennego zdania, niż towarzysze angielscy. Ale ich stanowisko wywiera duży wpływ, a ponieważ ono idzie po linii Rządu angielskiego, więc wzmacnia politykę tego Rządu. Co prawda Partia Pracy robi wszystko, by Rząd angielski domagał się prawdziwej nieinterwencji, ale to nie wiele pomaga, zwłaszcza, że przeciętne na opinie społeczeństwa angielskiego jest w sprawie hiszpańskiej dość obojętne i więcej się interesuje np. koronacją króla, niż zbrodnią, popełnianą na Hiszpanii ludowej.

Druga różnica zdań w obu Międzynarodówkach to sprawa współdziałania z komunistami. Komuniści stale domagają się wspólnej akcji w sprawie Hiszpanii. Wskazują oni na pomoc, okazywaną Hiszpanii przez Rosję sowiecką, powołują się na wołę robotników hiszpańskich, którzy istotnie chcą liby widzieć wspólny front socjalistów i komunistów.

Otóż w tej sprawie również Anglia i inne mniejsze kraje są przeciwne wspólnym wystąpieniom z komunistami i dlatego Międzynarodówki, by nie wywołać sporu w szeregach własnych, nie przyjmują ofert komunistycznych. Konferencja londyńska nie oznacza więc przełomu w dziejach wojny hiszpańskiej. Rozstrzyga w dalszym ciągu front bojowy, bohaterstwo obrońców niepodległości i wolności hiszpańskiej, słychana ofiarność i nieustające męczeństwo ludu hiszpańskiego.

(jmb.).

Żałuję, że go nie zabła

Echa zamachu na ambasadora Chambrun

Podczas badania u sędziego śledczego, Magdalena de Fontange, która zraniła b. ambasadora de Chambrun, oświadczyła, że jest córką malarza i rozwiedzioną żoną podprefekta. Była dziennikarką, współpracowniczką wielu pism i opublikowała m. in. dwa wywiady z Mussolinim. Jako motywy zamachu, p. de Fontange podała fakt

niedyskrecji, popełnionej rzekomo przez b. ambasadora de Chambrun, co miało ją pozbawić uczucia wybitnego włoskiego męża stanu. Sprawczyńi zamachu oświadczyła, iż żałuje, że nie zabiła b. ambasadora de Chambrun z powodu zacięcia się rewolweru. Stan ranego dyplomaty nie budzi obaw.

Wnieśmy wspólnym wysiłkiem

Wieczysty Pomnik Pamięci

NAJWIĘKSZEMU TRYBUNOWI LUDU POLSKIEGO
NAJDZIELNIJSZEMU CHORĄZEMU POLSKIEGO SOCJALIZMU
NIEZŁOMNEMU WODZOWI POLSKI, WALCZĄCEJ O WOLNOŚĆ

Ignacemu Daszyńskiemu

Tym wyrazem naszego przywiązania do pamięci Ignacego Daszyńskiego będzie

FUNDUSZ JEGO IMIENIA

utworzony uchwałą XXIV Kongresu Polskiej Partii Socjalistycznej.

Pod tym hasłem zjednoczmy się wszyscy. Niechaj wśród organizatorów, propagatorów i ofiarodawców Funduszu — nikogo z nas nie zabraknie.

Niechaj na czele akcji FUNDUSZU staną w pierwszym rzędzie wszystkie organizacje partyjne, zawodowe i kulturalno - oświatowe.

By im to zadanie ułatwić, a samą akcję zbiórkową zapoczątkować i wszystkim ją udostępnić, WYDALISMY SPECJALNY ZNACZEK Z PODOBIZNĄ IGNACEGO DASZYŃSKIEGO. Znaczek ten, artystycznie wykonany w miedzi i srebrze, powinien nabyć każdy, komu droga jest pamięć Wielkiego Wodza Demokracji i Socjalizmu Polskiego.

**

Cena znaczka wykonanego w miedzi, średnica 20 mm. (rozmiar znaczka 1-szo majowego) — wynosi — 50 gr. za sztukę.

Organizacjom partyjnym, zawodowym i kulturalno - oświatowym, oddajemy w cenie 40 gr. za sztukę.

Taki sam znaczek wykonany w srebrze na zakrętkę — 1 zł. 50 gr. — oddajemy w cenie 1 zł. 30 gr. za sztukę.

Zamówienia wraz z gotówką należy nadsyłać na adres Sekretariatu Generalnego C. K. W. Warszawa, ul. Warecka 7, lub za pośrednictwem PKO. Nr. 3.174.

CENTRALNY KOMITET WYKONAWCZY P. P. S.

Kwiatki

Wędrowki

P. minister Opieki Społecznej podczas dyskusji budżetowej wskazywał na powagę problemu bezrobocia w Polsce. Blisko pół miliona jest „zbędnych” ludzi w przemyśle — i nie ma żadnych widoków, żeby miasta i osady fabryczne mogły wchłonąć w siebie tę masę nie mogących znaleźć zajęcie i możliwości zarobkowania na życie.

W ostatnim czasie zaczęto zastanawiać się nad projektami

OSIEDLENIA tych „zbędnych” robotników miast i osad NA KRESACH, lub skierowania ich z Górnego Śląska z Zagłębia Dąbrowskiego czy Zawiercia DO WSI — DO ROBÓT NA ROLI.

A jednocześnie p. szef „Obozu Zjednoczenia Narodowego”, rozpatrując nędzę wsi polskiej, ogłosił, że „Obóz czyni wszystko, by PRZYGOTOWAĆ MIASTA DO PRZYJĘCIA I WCHŁONIĘCIA nadmiaru ludności z przeludnionych wsi”.

I pójda tak te „zbędne” masy polskie, GNANE Z MIAST DO WSI I ZE WSI DO MIAST, by skonstatować na własnej skórze, że są niepotrzebne; niepotrzebne dla przemysłu i niepotrzebne dla pracy na roli.

A przecież ci niepotrzebni i zbędni! na wsi i w miastach — to jest ów „przyrost naturalny”, który stanowi taką dumę narodową, objaw tężyzny i wzrostu sił kraju. „ZBĘDNI” DLA PRZEMYSŁU I ROLI STAJĄ SIĘ NIEZBĘDNI I KONIECZNI DLA POLSKI.

n. t.

ŻYCIE WARSZAWY

Okręgowy Komitet Robotniczy P.P.S. i Okręgowy Wydział Młodzieży P.P.S.

organizują w zakończenie pierwszego etapu akcji o zatrudnienie młodzieży w niedzielę dnia 21-go marca b. r. o godz. 9-jej rano w sali teatru „Ateneum”, ul. Czerwonego Krzyża 20

Wielkie Zgromadzenie Młodzieży na temat:

„Młodzież pod obuchem bezrobocia”

Przemawiać będą przedstawiciele P. P. S., Młodzieży P. P. S., Kluczowych Związków Zawodowych i bratnich Organizacji Młodzieżowych.

Młodzi, przybadźcie licznie!!

Karty wstępu na zgromadzenie otrzymać można w Kołach Młodzieży P. P. S., Dzielnicach P. P. S., w OKR. i O. W. M. PPS., ul. Długa 21.

Pracownicy umysłowi 20-ty dzień w strajku polskim

W fabryce metalowej „Virunit” powstał konflikt zarobkowy. Robotnicy, po dłuższym strajku, doprowadzili do podpisania umowy zbiorowej, atoli właściciele fabryki postanowili zemścić się na ze-

spole pracowników umysłowych fabryki, którzy przyłączyli się do strajku.

Obecnie wobec małej już liczby okupujących biuro fabryki samych prac. umysłowych, fabrykanci pozwalają sobie na wstrętne szykany. Głodującym i niedojadającym od dwudziestu dni pracownikom od-

cięto gaz, elektryczność i telefon, byle obrzydzić im życie. Nie dopuszczają się rodzin wżywieniem. Oto moralność fabrykancka! Pod pręgierz opinii publicznej pracownicy oddają pp. Żelazo, Grinberga i Piotrowskiego, właścicieli „Virunitu”, którzy za wszelką cenę chcą złamać pracowników, zastraszyć redukcją delegatów i t. p.

Pracownicy Virunitu wytrwają jednak! Mają za sobą sympatie i poparcie robotników metalowych i swego-pracowniczego Związku.

Warszawa w święta

Sucha żywność dla bezrobotnych na święta.

Dorocznym zwyczajem, Obywatelski komitet pomocy społecznej wyda dożywianym przez się bezrobotnym paczki świąteczne z suchą żywnością zamiast 4-ch dni obiadowych (26, 27, 28 i 29 b. m.), podczas których kuchnie Komitetu będą zamknięte. Paczki będą zawierały pół kg. kiełbasy, 1 kg. strucli, pół kg. chleba, 2 śledzie, 2 jaja i 1/4 kryształu. Ogółem paczki te otrzyma przeszło 21.000 osób. Będą one wydawane w Wielką Srodę i w Wielki Czwartek we wszystkich kuchniach podczas godzin obiadowych.

Przerwa świąteczna w dożywianiu dzieci szkół powszechnych. Dorocznym zwyczajem przed świętami Wielkiejnocy, na okres

przerwy w nauczaniu, najuboższa działowa publicznych szkół powszechnych otrzyma suche produkty w tak zw. paczkach świątecznych, wzamian dożywiania w szkołach. Przerwa w dożywianiu będzie trwała 9 dni, od 23 b. m. do 1 kwietnia. Na powyższy cel Stołeczny komitet pomocy dzieciom i młodzieży wypłaci szkołom ze swych funduszy odpowiednie sumy, przeznaczone wyłącznie na zakup mąki, jaj, słoniny, kaszy i cukru. Paczki otrzyma przeszło 30 tysięcy dzieci.

PSZCZOŁKA PROSZKI DLA DOROSŁYCH ZE ZNAKIEM FABRYCZNYM

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś komedia W. Wernera „Ludzie na krze”. TEATR WIELKI: Dziś, w piątek, przedstawienie ku uczczeniu pamięci Marszałka Piłsudskiego. Wykonany będzie „Straszny dwór”. TEATR NARODOWY: Dziś „Pan Jowialski” z Solskim, Cwiklińską, Węgrzynem, Zelwerowiczem i Hnydzińskim na czele. TEATR POLSKI gra dziś i dni następnych znakomitą komedię G. B. Shawa „Pygmalion”. TEATR NOWY: Dziś francuska komedia „...3.6.9.” w reżyserii Oster wy. TEATR MAŁY. Dziś „Lato w Nohant” J. Iwaszkiewicza. TEATR LETNI: Dziś komedia wiedeńska p. t.: „Jutro niedziela”. TEATR KAMERALNY: gra dziś nową sztukę autora „Matury” W. Fodora „Tajemnica lekarska”. TEATR MALICKIEJ daje ostatnie dni komedii „Zamieszaj”. Następna premiera komedia Jana Dognata „Mala Kitty i wielka polityka” z Maria Malicka. CYRULIK WARSZAWSKI: Dziś farsa satyryczno-groteskowa „Wielki balagan” z Modzelewska, Orwidem, Zniczem i Kondratem. TEATR ROZMAITOSCI: Dziś komedia Kiedrzyńskiego „Kobieta—Wino—Dancing”. OPERETKA PRZY UL. KARO. WEJ: Dziś komedia muzyczna „Tancerka z Andaluzji”. TEATR „8.15”: „Taniec szczęścia”, operetka Stolza, z Loda Halama. TEATR 18 RZĘDÓW (Café Club): Dziś „Szopka polityczna 1937 r.” p. o. Karpińskiego i Minkiewicza. ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE (Nowy świat 19): W piątek, sobotę i niedzielę „Kajdany” Sumbatowa. ŻYDOWSKI TEATR REPREZENTACYJNY (Nowości, Bielańska 5):

Dziś o godz. 8-jej komedia muzyczna „Na warszawskim jarmarku”. STOLECZNY TEATR POWSZECHNY: Dziś przy ul. Strzeleckiej 11-13 i jutro w sobotę przy ul. Zagórnej 9 „Wielkanoc”. TEATR SCALA: Dziś sztuka p. t. „Kobieta dla wszystkich”. Z FILHARMONII. Dziś, w piątek, odbędzie się koncert symfoniczny, w którym weźmie udział doskonała skrzypaczka Lea Luboshutz (uczennica Emila Młynarskiego), która wykona koncert d-moll Wieniawskiego. Część orkiestrowa zawiera symfonię g-moll Mozarta i poemat symfoniczny „Św. Jerzy” Piotra Rydla. Poza tym program zawiera operę „Powrót” Stanisława Kazuro, którą pod dyrekcją kompozytora wykona orkiestra, Kapela Ludowa i soliści. CYRK STANIEWSKICH. Dziś i odzienne o g. 4.30 program marcowy z grupą tygrysów na czele. O g. 8.15 w program „atrakcyj i walki amerykańskie „Catch as catch-ooan”.

Jubileusz 100-go przedstawienia „Lata w Nohant”

Niezwykle i rzadkie w dzisiejszych czasach święto obchodzi Teatr Mały Piękna, głęboko wzruszająca sztuka J. Iwaszkiewicza o Chopinie i George-Sand ukazuje się tam dziś po raz 100-ny. Tem wspaniały rekord powodzeniowy — tym bardziej godny podkreślenia, że stał się udziałem wartościowego dzieła twórczości dramatycznej polskiej — zawdzięcza „Lato w Nohant” w równej mierze wybitnemu talentowi autora, jak świetnej, wnikliwej reżyserii i inscenizacji E. Wiercińskiego, jak i znakomitym, pełnym sugestyjnego odczucia kreacją aktorским.

Kronika Organizacyjna

PIĄTEK, W piątek, dn. 19 b. m., o godz. 7 wiecz. na niżej podanych dzielnicach odbędą się zebrania dla członków i wprowadzonych gości z referatami na aktualne tematy. „Wola-Czyste”, Wolska 44; ref. tow. Kazimierz Czapiński n. t. „Socjalizm a religia”. „Jerozolima”, Chłodna 30; ref. tow. Jul. Klejn. „Powiśle”, Czerwonego Krzyża 20; ref. tow. Ludwik Cohn. „Ochoła”, Grójecka 94; ref. tow. Miecz. Baumgart. „Praga”, Brukowa 35 m. 14; ref. tow. Ludwik Perl. „Rakowiec”, Pruszkowska 6; ref. tow. Stan. Gajewski. „Czerniaków”, Nowosielecka 1; ref. tow. Stanisław Malinowski. „Marymont - Żolibórz”, Krasieńskiego 10; ref. tow. Antoni Zdanowski. „Annopol — N. Bródno”, Białolecka 51; ref. tow. A. Próchnik. „Powszki”, Kacza 7; ref. tow. Rafał Praga. PLENARNE POSIEDZENIE W. OKR-u odbędzie się w poniedziałek dn. 22 b. m. o godz. 6.30 wiecz. punktualnie, ul. Długa 21. ZEBRANIE CZŁONKÓW DZIELNICY PRAGA w sobotę w lokalu dzielnicy o godz. 17-jej.

Strajk okupacyjny w Towarzystwie Ubezpieczeń „Europa”

Towarzystwo Ubezpieczeń „Europa”, w związku z ogłoszeniem likwidacji tego Towarzystwa, przyznało pracownikom w wyniku przeprowadzonych rokowań, odprawy w wysokości jednomiesięcznej pensji za każdy rok pracy. Odpowiednia uchwała została zatwierdzona przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń. Wobec tego, iż dnia 31 b. m. wchodzi w życie wymówienia całego personelu, Związek Zawodowy Pracowników Ubezpieczeniowych wystąpił do dy-

rekcji Towarzystwa „Europa” z żądaniem wypłaty odpraw. Wówczas okazało się, że Towarzystwo „Europa” nie tylko odmawia ustalenia terminu wypłaty odpraw, ale wogóle kwestionuje same odprawy. Rokowania prowadzone przez Związek Zawodowy Pracowników Ubezpieczeniowych i delegację pracowniczą, nie dawały żadnego rezultatu. Zostały one wobec tego przerwane i Związek Pracowników Ubezpieczeniowych zażądał pisemnie ostatecznej decyzji do dnia 15 b. m. Odpowiedź nie nadeszła. Jednocześnie poinformowana zo-

stała o istocie zażądania inspekcja pracy, która jednak również nie podjęła interwencji. W tych warunkach pracownicy zmuszeni byli chwycić się ostatecznego środka i nie czekając na termin redukcji, PRZYSTĄPILI DO STRAJKU OKUPACYJNEGO. W strajku bierze udział 22 pracowników umysłowych wraz z żoźnymi. Strajkujący mogą być pewni solidarności całej klasy pracowniczej i robotniczej Warszawy.

Zamachy samobójcze

33-letnia Eugenia Filipowiczowa, przy mężu (Rybaki 24), otruliła się jodyną. 32-letnia Stanisława Ledzińska, kontrolna (Chłodna 66), zatrzymana w komisariacie, połknęła kilka kawałków szkła. Desperatkom pomocy udzieliło Pogotowie, po czym Ledzińska przewieziono do szpitala na Czystem.

CHRONIĆ ZDROWIE! OLLA Z NAJLEPSZYCH NAJLEPSZE!

Rugl personalne na ratuszu stołecznym

Ag. Press donosi: Badająca gospodarkę komisarycznego zarządu miejskiego w Warszawie komisja rewizyjna powzięła nieco uwagi rugom personalnym w służbie miejskiej. Powołana przez ministra spraw wewnętrznych i działająca pod przewodnictwem sen. Artura Słwińskiego komisja rewizyjna stwierdziła groźną dla miasta sytuację, wytworzoną przez przeniesienie na emeryturę ogromnej ilości pracowników, po czym w przedłożonym M. S. W. raporcie oświadczyła m. in. co następuje: „Zemerytowano poważną liczbę pracowników w pełni sił, a nawet pracowników młodych, przy czym na uwagę zasługuje okoliczność, że 51 zwolnionych pracowników (we dług wykazu Biura) brak było do wystąpi emerytalnej jednego roku; zdarzały się nawet wypadki, że usuwano pracowników na kilka miesięcy, a nawet na jeden miesiąc przed wystąpieniem emerytury”. Należy podkreślić, że zwolnienie owoych 51 pracowników na rok przed uzyskaniem praw emerytal-

nych nastąpiło w okresie półtora rocznym oraz że cyfra ta została podana przez Biuro Personalne zarządu miejskiego. Znawcy stosunków na ratuszu warszawskim twierdzą, że ilość zwolnień, dokonanych niemal w przededniu nabycia praw emerytalnych, jest w rzeczywistości o wiele większa i że tego rodzaju zwalnianie stało się systemem. Taki system polityki personalnej jest nie tylko anormalny, ale i demoralny, gdyż rozgorzicza on i demoralizuje pracowników, tym bardziej, że — jak to stwierdza raport komisji rewizyjnej na innym miejscu — przy przyjmowaniu nowych sił na miejsce zwolnionych nie zwracano dostatecznej uwagi na kwalifikacje fachowe. W konsekwencji obniżało to wydajność pracy i stan organizacyjny na ratuszu. We wnioskach, przedłożonych ministrowi spraw wewnętrznych, komisja rewizyjna domaga się ustalenia odpowiedzialności „kierownictwa i personelu Biura Personalnego.

Straszny wypadek na Wiśle Tragiczna śmierć robotnika rzecznego

Tuż przed świtem, pod wpływem nagiego porywu wiatru, łódź piaskarska, należąca do Ludwika Brozka (w Porcie Handlowym), przedsiębiorcy piaskarskiego, naładowana piaskiem, uderzyła o środkowy filar mostu ks. Paniałtowskiego. Łódź rozbiła się. Znajdujący się w niej trzej piaskarze: 60-letni Ludwik Dyzio (Targówek), Stanisław Więckura i Władysław Różycki (miesz-

kańcy Pragi), wpadli do wody. Stary robotnik nie zdołał pochwycić się w porę burty łodzi, wskutek czego utonął. Pozostali wyratowali się. Zwiok Dyzio, mimo zarządzonych przez funkcjonariuszów komisariatu rzeczengo poszu kiwan, nie wydobyto.

Pomyślny debiut filmowy Włodz. Łozińskiego

Byliśmy w atelier filmowym Falańgo świadkami ciekawego debiutu młodego art. dram. Włodzimierza Łozińskiego. Partnerując w „Znachorze” reż. Waszyńskiego znakomitemu artyście Junoszy - Stępowskiemu w popisowej dramatycznej roli Wasila młynarczyka, Łoziński wykazał, obok korzystnych warunków zewnętrznych, wielką ekspresję dramatyczną, nieskazitelną dykcję, co predestynuje go na pierwszorzędnego aktora polskiego filmu. Już po kilku dniach nakręcania, został zaangażowany do drugiego filmu przez „Blok-Film” do komedii „Książatko”.

Co wyświetlają kina?

APOLLO: „Dzieci ulicy”. ADRIA: „Matura” z Simone. ANTINEA: „Nowe przygody Tarzana” i „Burza nad Andami”. AMOR: „Prawo do szczęścia” i „Mały buchtownik”. ACRON: „Ostatnie dni Pompei” i „Syn marnotrawny”. AS: „Złotowłosa brzdąc”. ATLANTIC: „Penny”. BALTYSK: „Płomiennie serca”. BIS: „Róża” i „Buster Keaton”. CZARY: „Trędowata”. CAPITOL: „O czym marzą kobiety”. MARSZAŁKOWSKA 125 Początek o g. 4-jej SENSACYJNO-SALONOWA KOMEDIA p.t. „O CZYM MARZA KOBIETY...” W rolach czołowych: ZELIŻOWSKA CYBULSKI ROZICHYCKI SIELAŃSKI H N Y D Z I Ń S K I REZ. AL. MARTEN HUMOR! ROMANS! SENSACJA! CASINO: „Sonata księżycowa”. COLOSSEUM: „Ramona”. GDYNIA: „Samochód 99” oraz rewia. ELIUE: „Trędowata” i „Bohaterskie kurczakto”. EUROPA: „Bogate biegiactwo”. FAMA: „Ich troje”. FLORIDA: „Fort Dimount” i „Władczyni Libanu”. FORUM: „Robin Hood” i „Becky Sharp”. FILHARMONIA: „Blond Carmen” z Martą Eggerth. GLORIA (Marszałkowska 31a): „Biały Tarzan” i „Czarna Magia”. HOLLYWOOD: „Pieśni jej matki” z Martą Eggerth. HOLLYWOOD Hoża 29 UWAGA! Spieszcie zobaczyć MARTHĘ EGGERTH KIEPUROWĄ w filmie PIESŃ JEJ MATKI CENY ZNIŻONE! 1.09 Wszystkie miejsca po Zł. NA SCENIE REWJA HELIOS: „Papa się żeni”. ITALIA: „Dzieci szczęścia”. IMPERIAL: „Napiętnowana”. KOMETA: „Romans w Budapeszcie” i rewia KINO-teatr KOMETA ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51. Jak można tanio i bez paszportu zobaczyć uroczę Węgry i błękitny Dunaj? — Należy pójść do kina Kometa na Romans w Budapeszcie Na scenie REWIA LOS: „Mały król” (dozw. dla młodzieży) MASKA: „Jasnowidz” i „Dodek na froncie” METRO: „Krwawe perły” i rewia.

MAJESTIC p. 4 Pani MINISTER tańczy... BALKON PARTER 75 gr. 1 zł.

MEWA: „W cieniu samotnej ciszy” i „Taki są dziewczęta”. MUCHA: „Rotmistrz von Werfen”. NOWA TOMBOLA: „Maria Stuart” i „Samochód 99”. MIEJSKI: „Kobieta bez maski”

MIEJSKI poc. 6-8-10 święta 4-6-8-10 KOBIETA BEZ MASKI Madge Evans Paul Lukas Bilety ulgowe (prac. państw. samorz.) 50 gr.

PAN w niedz. i święta P. 4 o 12 I 20RANKI! MARLENA DIETRICH CHARLES BOYER w wielkim filmie kolorowym „OGRÓD ALLACHA” REZ. RYSZARD BOLESZAWSKI

PEKIT TRIANON: „Król kobiet” i „Rece zwinily”. POPULARNY: „W cieniu samotnej sony” i rewia PRASKIE OKO: „Pod dwiema flagami” i „Wesola noc”. PROMIEN: „Biała parada” i „Świat jest zakochany”. PRAGA: „Wierna rzeka” i rewia. RAJ: „Siostra Marta jest szpiegiem”. RIALTO: „Pietro wyżej”. RENA: „Księżniczka Turando”. RIVIERA: „Bohaterska brygada”. ROMA: „Tajemnica starego zamku”. ROXY: „30 karatów szczęścia” z Dymysza. SFINKS: „Jak się wam podoba?”. SOKÓL: „Magnolia”. SORRENTO: „Indyjscy piechurzy” i „Niebezpieczny flirt”. STUDIO: „Madame Lenox”. STYLOWY: „Nicofo”. ŚWIATOWID: „Buffalo Bill”. TON: „Rok 2000”

Kino „TON” Teatr Puławska 39 DZIS „Rok 2000” Pocz. godz. 5, 7, 9.

UBIORY gotowe i na zamówienie PŁASZCZE solidne wyk. „SPORTPOL” Marszałkowska 108 najtaniej przy Chmielnej